

- забезпечення рівного доступу;
- політичної неупередженості;
- законності;
- недопущення дискримінації;
- прозорості;
- доброчесності;
- надійності та відповідності методів тестування;
- узгодженості застосування методів тестування;
- ефективного і справедливого процесу відбору (Порядок прове-

дення конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань // Наказ Державного бюро розслідувань № 4 від 30.01.2018 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://goo.gl/Pr2svB>).

Отже, досліджуючи проблематику принципів проведення конкурсу, можна відзначити їх наближення один до одного. У якості прикладу такого наближення можна звернути увагу на принцип забезпечення рівного доступу та принцип недопущення дискримінації, які є взаємодоповнюючими. Та, загалом, на нашу думку, з всього переліку не можна виокремити якісь першочергові або другорядні засади, лише у своїй сукупності та вони можуть забезпечити високий рівень якості конкурсної процедури. Додатковою гарантією реалізації вищенаведених засад є наявність декількох етапів конкурсу (наприклад, кваліфікаційний іспит, співбесіда та ін.), що в свою чергу гарантуватиме, що лише кандидати з високими професійними та моральними якостями будуть обрані на посаду до ДБР.

***Науковий керівник:** доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук, доцент **Свида Олексій Георгійович**.*

Борисов Д. С., Коваленко А. О.

студенти 1-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ КОНКУРСНОГО ВІДБОРУ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Першим кроком у створенні Державного бюро розслідувань (надалі — ДБР) стало прийняття у 2012 р. нового Кримінального процесуального кодексу України. Незважаючи на спив тривалого часу, цей орган досі не розпочав повноцінної роботи, проте, як відзначив

Директор Роман Труба, ДБР нарешті розпочне роботу у вересні 2018 р., коли будуть відкриті перші кримінальні провадження.

Відзначимо, що конкурсна процедура обрання на посаду до ДБР викликала значний інтерес в науковому суспільстві. Так, на думку М. Найєма, під час конкурсної процедури було порушено закон, а саме, Директор ДБР Р. Труба вирішив особисто затвердити кваліфікаційні вимоги до співробітників (Директор ДБР не має повноважень визначати вимоги до голів територіальних органів, керівників управлінь центрального апарату та органів внутрішнього контролю) та розділив співробітників ДБР на тих, у кого будуть спецзвання, і тих, у кого їх не буде. Як відзначає М. Найєма, законодавство не передбачає спецзвань для співробітників ДБР, адже вони є держслужбовцями, до того не передбачено, як будуть отримувати спецзвання співробітники інших органів, що переходять на роботу в ДБР (Найєм: Штат ДБР формується із порушенням закону // Українська правда [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/news/2018/02/23/7172563/>).

Додатком спірним питанням виступило те, що відповідно до ст. 13 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р., яка присвячена порядок набору і призначення керівників підрозділів як центрального апарату ДБР, так і директорів його семи територіальних управлінь, цих службових осіб буде підбирати зовнішня конкурсна (що і директора ДБР та його двох заступників) комісія із дев'яти осіб, яка була створена із представників, делегованих по три особи: Президентом України, Верховною Радою України і Кабінетом Міністрів. Як відзначають в науковій спільноті, останні таких повноважень не мають. Так, за попередніми підрахунками, саме на зовнішню комісію покладено повноваження відібрати до сотні необхідних кандидатів, що є суттєвим навантаженням та може потребувати значного часу. У зв'язку цим, пропонувалося внести зміни до ст. 13 вищенаведеного Закону, залишивши за зовнішньою комісією повноваження лише по відбору хоча б керівників управлінь центрального апарату ДБР і його територіальних управлінь, а призначення на всі інші посади в центральному апараті ДБР покласти на внутрішні комісії, які будуть створені Директором ДБР і зможуть це здійснити значно швидше і оперативніше, що забезпечить початок діяльності цього нового органу (Баганець О. Проблеми створення Державного бюро розслідувань // Протокол. Юридичний інтернет-ресурс [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://protokol.com.ua/ua/problem1_stvorenniya_derzhavnogo_byuro_rozsliduvan/).

Окрім цього, Р. Труба також акцентував увагу на деяких аспектах проблематики створення ДБР, а саме: проведення конкурсів на всі посади, формування штату, вирішення питання із приміщенням,

матеріально-технічного забезпечення для центрального апарату, семи територіальних управлінь, налагодження співпраці з державними органами, міжнародними партнерами, узгодженні законодавства (ДБР — незалежне! Ми не розраховуємо на підтримку чи лояльність політичних інститутів // Юридична газета онлайн [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/interview/dbr--nezalezhne-mi-ne-rozrahovuemo-na-pidtrimku-chi-loyalnist-politichnih-institutiv.html>).

У якості висновків зазначимо, що створення ДБР є дійсно складним та тривалим завданням, досягнення якого є суттєвим кроком на шляху реформування правоохоронної системи, а в умовах політичної та економічної напруги, наявності певних недоліків у формуванні органу є звичайним робочим процесом.

***Науковий керівник:** асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» Демечук Марина Олександрівна.*

Боровик Ю. О.

студентка 1-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Керівництвом України було прийнято рішення щодо реформування системи правоохоронних органів, одним з елементів якого стало створення Державного бюро розслідування (надалі — ДБР). Відповідно до закону, ДБР є центральним органом виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції. Варто відзначити, що історія його запровадження бере свій початок з указу Президента № 371 «Про Національне бюро розслідувань України» від 24 квітня 1997 року. Пізніше, окремі положення цього закону були визнані неконституційними (Гроза власть имущих // Закон і Бізнес [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zib.com.ua/ru/print/121330-gosudarstvennoe_byuro_rassledovaniy_shag_vpered_ili_vozvrasc.html).

Актуальність створення такого органу обумовлюється тим, що, нажаль, розслідуванню злочинів, вчинених представниками органів